

รายงานการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล

ปานทิพย์ ปุรณานนท์*

Poorananon, P.

Learning styles among nursing students.

Thai Journal of Nursing, 61(2),11-17, 2012.

Key Words: Learning Style, Nursing Students.

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบบรรยายนี้ มุ่งศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ปีการศึกษา 2553 จำนวน 210 คน เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากนักศึกษาในแต่ละชั้นปี เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและหาค่าความเที่ยงได้เท่ากับ 0.79 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย Least Significant Difference

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แบบหลักเลี้ยง แบบพึ่งพาแบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเลี้ยงสูงกว่านักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

Abstract

This descriptive research study aimed to study learning styles among nursing students. The sample of 210 nursing students in the academic year 2010 at Boromarajonani College of Nursing, Saraburi was selected by using the proportionate stratified random sampling method. The research tool was a questionnaire on learning styles of nursing students. It was tested for the content validity and reliability. The Cronbach alpha reliability was 0.79. Data analysis included means, standard deviation, one way ANOVA and the post hoc test using Least Significant Difference.

* อาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

The results showed that there were statistically significant differences in the learning styles among nursing students who were in different classes ($p < .05$). The nursing students who gained high academic achievement had statistically significant higher scores in the avoidant learning style than those who gained the moderate and low academic achievements ($p < .01$).

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษา แก่ผู้เรียนในลักษณะของการสร้างเสริมอารมณ์ สะสมปัญญา องค์ประกอบสำคัญในกระบวนการจัดการเรียน การสอนมี 3 ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียน สอดคล้องกับ แนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ที่ระบุว่าผู้เรียน สำคัญที่สุดในกระบวนการจัดการศึกษา (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) เนื่องจากผู้เรียน แต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนจึงอาจมีความต่างกัน การทำความเข้าใจและ ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาจึงมีความสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากทำให้ทราบถึงวิธีการเรียนและ รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบแล้ว ยังช่วยผู้สอนให้ สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุ วัตถุประสงค์ (Davis, 1993)

Grasha และ Reichmann (1975 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ยอดหาญ, 2546) แบ่งรูปแบบการเรียนรู้ของ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็น 6 แบบ คือ แบบแข่งขัน แบบร่วมมือ แบบหลีกเลี่ยง แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา และแบบอิสระ Davis (1993) ให้ความหมายของ รูปแบบ การเรียนรู้ว่าเป็นลักษณะและความชอบในวิธีการรวบรวม และจัดการเกี่ยวกับข้อมูล โดยบางคนชอบทำงานคนเดียว ขณะที่บางคนชอบทำงานกลุ่ม เป็นต้น สภาพการจัด การศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้สอนมักขาดการ พิจารณา รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน ส่งผล

ให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เนื่องจากวิธี การเรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะวิจัยเรื่องนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบ การเรียนรู้ของนักศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบ การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปีในวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ในแต่ละระดับชั้นปี และที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ชนิดของการวิจัย เป็นวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาล หลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ของวิทยาลัย

พยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 441 คน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 41, 38, 38 และ 93 คน ตามลำดับ ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากตารางของ Yamane (1967)

เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของ สุรศักดิ์ ยอดหาญ (2546) ซึ่งพัฒนาจากแนวคิดของ Grasha และ Riechmann มีจำนวน 60 ข้อ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน และหาค่าความเที่ยงโดยนำแบบสอบถามไปใช้กับนักศึกษาซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาคได้เท่ากับ 0.79

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

โครงการวิจัยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี เลขที่ HE 531007 ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการวิจัย การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล และการเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของกลุ่ม

แก่นักศึกษาและให้สิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยหรือไม่ โดยไม่มีผลกระทบต่อการศึกษา นักศึกษาที่สมัครใจให้ข้อมูล ได้ลงนามในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 210 ชุดแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล ให้เวลาในการตอบประมาณ 20-25 นาที ได้รับแบบสอบถามกลับคืนเมื่อตอบเสร็จ ได้ตรวจคำตอบที่สมบูรณ์ ได้ครบทั้ง 210 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference

ผลการวิจัย

นักศึกษาพยาบาล ร้อยละ 94.76 เป็นผู้หญิง ร้อยละ 76.67 มีอายุในช่วง 20 - 25 ปี ร้อยละ 64.76 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1. ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี พบว่า นักศึกษาใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในระดับสูงแบบอิสระ แบบพึ่งพาและแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และแบบหลีกเลี่ยงและแข่งขันอยู่ในระดับต่ำ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับ และอันดับของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา (n = 210)

รูปแบบการเรียนรู้	M	SD	ระดับ	อันดับ
แบบอิสระ	36.43	4.04	ปานกลาง	3
แบบหลีกเลี่ยง	23.68	4.57	ต่ำ	6
แบบร่วมมือ	40.75	3.75	สูง	1
แบบพึ่งพา	37.79	3.92	ปานกลาง	2
แบบแข่งขัน	29.75	4.39	ต่ำ	5
แบบมีส่วนร่วม	34.35	3.96	ปานกลาง	4

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปีในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระแบบหลีกเลี่ยง แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระและแบบ

หลีกเลี่ยงต่ำกว่าชั้นปีที่ 2 และมีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาส่งกว่าชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระและแบบหลีกเลี่ยงสูงกว่าทุกชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาและแบบแข่งขันสูงกว่าทุกชั้นปี และมีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าชั้นปีที่ 2 และ 4 (ตาราง 2)

ตาราง 2 เปรียบเทียบแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปี ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (n = 210)

รูปแบบการเรียนรู้	ระดับชั้นปี								F	คู่ที่แตกต่าง
	ปี 1 (n=41)		ปี 2 (n=38)		ปี 3 (n=38)		ปี 4 (n=96)			
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD		
แบบอิสระ	36.32	4.42	40.11	4.12	34.64	3.86	35.72	4.32	6.79*	1-2, 2-3, 2-4, 1-4
แบบหลีกเลี่ยง	25.04	4.68	29.20	4.71	24.11	4.56	24.26	4.24	3.27*	2-1, 2-3, 2-4
แบบร่วมมือ	40.72	3.96	37.37	3.98	40.95	4.02	41.61	4.34	2.14	-
แบบพึ่งพา	38.22	3.85	36.20	3.95	38.65	3.91	37.24	3.82	2.23*	1-4, 2-4, 3-1, 3-2, 3-4
แบบแข่งขัน	29.46	4.36	25.72	4.64	32.27	3.84	29.29	4.54	7.29*	3-1, 3-2, 3-4
แบบมีส่วนร่วม	34.32	3.87	33.27	3.98	36.67	4.05	34.65	4.01	6.60*	3-2, 3-4

*p< .05

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำ และ

ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่าผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ในแบบอื่นๆ อีก 5 แบบไม่แตกต่างกัน (ตาราง 3)

ตาราง 3 เปรียบเทียบแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (n = 210)

รูปแบบการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						F	p-value	คู่ที่แตกต่าง (LSD)
	1. สูง		2. ปานกลาง		3. ต่ำ				
	M	SD	M	SD	M	SD			
แบบอิสระ	34.26	3.87	34.52	4.11	34.69	3.95	.657	.50	-
แบบหลักเลียง	26.27	4.51	24.98	4.24	23.47	4.02	11.440	.00	1-2, 1-3, 2-3
แบบร่วมมือ	40.42	3.92	40.59	3.85	40.52	3.77	.975	.30	-
แบบพึ่งพา	35.72	3.74	36.52	3.97	36.32	3.84	.743	.25	-
แบบแข่งขัน	27.74	4.02	29.52	3.67	29.37	3.92	.695	.30	-
แบบมีส่วนร่วม	36.95	3.90	37.79	4.23	38.02	4.22	.988	.40	-

การอภิปรายผลการวิจัย

นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงที่สุด สอดคล้องกับ รุ่งฟ้า กิติญาณุตม์ (2549) Felder และ Brent (2005) Tanner และ Allen (2004) ที่พบว่านักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนใหญ่ เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกลงแผนไว้ เช่น การอภิปราย การฝึกปฏิบัติการพยาบาล โดยเฉพาะการฝึกภาคปฏิบัติ นักศึกษาต้องทำงานเป็นที่ร่วมกับบุคลากรในแหล่งฝึก ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์พยาบาลพี่เลี้ยง และเจ้าหน้าที่ในแหล่งฝึก ส่วนรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเลียง ใช้ในระดับต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับธรรมศักดิ์ โทนไทย (2552) ธัญญมล สุริยานิมิตสุข และบุษย์กมล เรืองรักเรียน (2551) และสุรศักดิ์ ยอดหาญ (2546) อธิบายได้ว่านักศึกษาอยู่ในช่วงของการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นระยะที่มีการพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองไปสู่ความมั่นคง นำไปสู่ความพร้อมในการแสดงบทบาท และเรียนรู้ว่าตนเองต้องรับผิดชอบต่อการเรียน

(ศิริไชย หงส์สงวนศรี และคณะ, 2548) อีกทั้งการเรียนการสอนทางการพยาบาล เน้นความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น (นิตยา ตากวิริยะนันท์ และชดช้อย วัฒนนะ, 2552) ส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนพยาบาลมีความกระตือรือร้นในการเรียน และเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ

นักศึกษาที่ระดับชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระและแบบหลักเลียงต่ำกว่าชั้นปีที่ 2 และมีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาสูงกว่าชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เริ่มเรียนพยาบาล ต้องมีการปรับตัวด้านการเรียนอย่างมาก จากการเรียนสายสามัญมาสู่การเรียนสายวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ (Lujan & DiCarlo, 2006) จึงมีความสนใจและกระตือรือร้น โดยเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเป็นหลัก และต้องพึ่งพา รุ่นพี่และอาจารย์เป็นแหล่งความรู้และแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือการเรียนได้ แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระและ

แบบหลักเฉียงสูงกว่าทุกชั้นปี อธิบายได้ว่านักศึกษาเริ่มปรับตัวเกี่ยวกับการเรียนพยาบาล และวิชาที่เรียนส่วนใหญ่ยังคงเป็นวิชาที่อยู่ในหมวดการศึกษาทั่วไปและหมวดพื้นฐานวิชาชีพ ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับการเรียนในชั้นปีที่ 1 ที่ได้ผ่านประสบการณ์การเรียนมาแล้ว จึงเริ่มจับประเด็นของเนื้อหาวิชาได้ ส่งผลให้สนใจตั้งใจเรียนเฉพาะเนื้อหาที่ตนเองชอบและคิดว่าสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิดา สุขมงคล กนิษฐา ปิ่นสุวรรณ ประไพ สุวรรณรัตน์ และกฤษดา แสงวดี (2535) ที่พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับแบบการเรียนแบบหลักเฉียง

ในส่วนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่ามีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาและแบบแข่งขันสูงกว่าทุกชั้นปี และมีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าชั้นปีที่ 2 และ 4 เป็นเพราะนักศึกษามีการเรียนวิชาในหมวดวิชาชีพ การพยาบาลเป็นส่วนใหญ่ เช่น วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาลสูติศาสตร์ ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะการพยาบาลเฉพาะด้านมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาต้องพึ่งพาผู้อื่นในการเรียน ส่วนรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันที่สูงกว่าทุกชั้นปีนั้น อธิบายได้ว่า การวัดและประเมินผลส่วนใหญ่เน้นการประเมินผลรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม เช่น รายงานการวางแผนการพยาบาลประจำวัน ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยพยายามทำผลงานให้ดีกว่าคนอื่นในกลุ่ม สอดคล้องกับสุทธิดา สุขมงคล และคณะ (2535) ที่พบว่า

รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพามีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบมีส่วนร่วม

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเฉียงต่างกัน ส่วนรูปแบบอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเฉียงสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำ อธิบายได้ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมักมีความตั้งใจ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ไม่ค่อยพึ่งพาผู้อื่นมากนัก จึงมีลักษณะหลักเฉียงการสมาคมกับผู้อื่น ซึ่งต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม ให้ความสนใจกับการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมมากกว่า ซึ่งตรงข้ามกับนันทวัน สังขะว (2541) ที่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเฉียงสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ข้อเสนอแนะ

ผู้สอนควรประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น แรงจูงใจในการเรียน รูปแบบการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และศึกษาติดตามระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- ธรรมศักดิ์ โทนไทย. (2552). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนเรศวร นครสวรรค์. *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร นครสวรรค์*, 1(3), 145-157.
- ธัญญมล สุริยานิมิตสุข และบุษย์กมล เรืองรักเรียน. (2551). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. รายงานวิจัยของ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี.
- นันทวัน สังขะวร. (2541). รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา ตากวิริยะนันท์ และชดช้อย วัฒนนะ. (2552). สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี: การทบทวนองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ. *วารสารพยาบาล*, 58(1-2), 21-35.
- รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์. (2549). รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสาร การศึกษาและพัฒนาลังคม*, 2(1), 57-68.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุทธิดา สุขมงคล, กนิษฐา ปิ่นสุวรรณ, ประไพ สุวรรณรัตน์ และกฤษดา แสงวงศ์. (2535). แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. รายงานการวิจัยของ วิทยาลัยพยาบาลนครราชสีมา.
- สุรศักดิ์ ยอดหาญ. (2546). รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริชัย หงส์สงวนศรี, อวยชัย โจนันนินทร์กิจ, สุวรรณดา คติปัญญาวรรณ และรณชัย คงสกนธ์. (2548). การเปลี่ยนแปลงระดับการพัฒนาและการใช้เหตุผลเชิงคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาแพทยรามธิบดี. *วารสารรามธิบดีเวชสาร*, 29(1), 30-41.
- Davis, B. G. (1993). *Tools for teaching*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Felder, R. M., & Brent, R. (2005). An exploration of differences in student learning styles. *Journal of Engineer Education*, 94(1), 57-72.
- Lujan, H. L., & DiCarlo, S. E. (2006). First-year medical students prefer multiple learning styles. *Advanced Physiology Education*, 30, 13-16.
- Tanner, K., & Allen, D. (2004). Approaches to biology teaching and learning: learning styles and the problem of instructional selection-engaging all students in science courses. *Cell Biology Education*, 3, 197-201.